

MIESIĄCA STYCZNIA 30 DNIA
ŚWIĘTYCH OJCÓW NASZYCH I WIELKICH
HIERARCHÓW BAZYLEGO WIELKIEGO,
GRZEGORZA TEOLOGA
I JANA CHRYZOSTOMA.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Łaski organy, gęśle Ducha, wspaniałe surmy nauczania, budzące bojaźń i godne słuchania, z wysoka szumiące gromy i Chwałę Bożą opowiadający krańcom świata, trzech głosicieli wielkiej Trójcy, Jana i Bazylego godnie z Grzegorzem wysławmy.

Trójcy obrońcy, pobożności mury, po dwunastu apostołowie trzej, z Edenu toczący wody żywej rzeki i pojący oblicze ziemi życiodajnymi Bożymi strumieniami, wielkie żywioły, wiarę jako stworzenie układający, bądźcie godnie uczczeni.

Nie ma takich mów – powiada – ani słów mówionych, których się nie słyszy, na całą ziemię bowiem i morze popłynęło głoszenie Bożych i mądrych nauczycieli stworzenia. Stąd też ich Boże prawa są przestrzegane i gromadzą w jedno prawosławie krańce ziemi.

Organy Ducha Świętego, prawdziwe surmy, retorów Słowa wysławmy głosami pieśni, przestrzegając ich dogmaty i modląc się do nich jako odwagę mających przed Panem, aby trwały pokój dał światu, a nam wszystkim przebaczenie.

Inne stichery, ton 2:

Prosomion: Jakimi.

Jakimi pochwalnymi wieńcami ukoronujemy nauczycieli, rozdzielonych ciałami i złączonych duchem, noszący Boga w sercu orędownicy i słudzy Trójcy jednoistotnej, światła oświecające świat, kolumny Kościoła, których koronami chwały jako zwycięzców koronuje Chrystus Bóg nasz, mający wielkie miłosierdzie.

Jakimi pochwalnymi ozdobami ukoronujemy noszących Boga w sercu znawców i głosicieli tajemnic, będących wspaniałymi teologami prawosławia, wielkiego hierarchę Bazylego, Bożego i natchnionego przez Boga Grzegorza, i Jana o złotym języku, których wysławiła Trójca, Pan mający wielkie miłosierdzie.

Jakimi pochwalnymi słowami wysławimy hierarchów, równych łaską apostołom i jednej czci w darach, niszczycieli bezbożności, wybawicieli i nauczycieli słowem i czynem, pasterzy Chrystusowi podobnych wiarą, ziemskich aniołów, niebiańskich ludzi, których uczcił Chrystus, Pan Chwały, mający wielkie miłosierdzie.

Jakimi pochwalnymi koronami ukoronujemy Chryzostoma, wraz z Bazylim Grzegorza, czcigodne naczynia Pana, zdecydowanych obrońców wiary, kolumny Kościoła, wiernych umocnienie, wszystkich grzeszników pocieszenie, źródła toczące wodę, którą czerpiąc sycimy dusze, prosząc o przebaczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Chwała. Dzisiaj tajemne surmy Ducha, noszący Boga w sercu ojcowie, niech zostaną wysławieni, którzy zaśpiewali pośrodku Kościoła cudną pieśń teologii, Trójcę Jedyną niezmienną istotę i Bóstwo, zrzucili Ariusza, obrońców prawosławia, módlcie się zawsze do Pana, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

I teraz. Teotokion: Któż Ciebie nie będzie błogosławił, najświętsza Dziewico? Któż nie będzie opiewał Twego przeczystego zrodzenia? Przed czasem bowiem z Ojca zajaśniały Syn Jednorodzony z Ciebie przyszedł, Czysta, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób, z natury będąc Bogiem i z natury stając się człowiekiem ze względu na nas, nie rozdzielany na dwie osoby, lecz w dwóch naturach bez pomniejszenia poznawany, módl się do Niego, Czysta, Błogosławiona, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Księgi Powtórzonego Prawa (1, 8-17).

W owych dniach rzekł Mojżesz do synów Izraela: Patrzcie, wydaję wam ten kraj. Idźcie, posiadźcie tę ziemię, którą Pan poprzysiągł dać Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi, a po nich ich potomstwu. I rzekłem wam w owym czasie: Ja sam nie mogę już nosić ciężaru was wszystkich. Pan, wasz Bóg, rozmnożył was: dziś jesteście liczni niby gwiazdy na niebie. A Pan, Bóg ojców naszych, niech was jeszcze tysiąckrotnie pomnoży i błogosławi wam, jak to obiecał. Jak zdołam sam udźwignąć wasz ciężar, wasze brzemie i wasze spory? Wybierzcie sobie w waszych pokoleniach mężów rozumnych, mądrych i szanowanych, abym ich postawił wam na czele. Odpowiedzieliście mi: Dobrze jest, co zamierzasz uczynić. Wtedy wybrałem spośród głów waszych pokoleń mężów mądrych, szanowanych i dałem wam ich za waszych przewodników: naczelników nad tysiącami i naczelników nad setkami, naczelników nad pięćdziesięcioma i naczelników nad dziesięcioma jako zwierzchników nad waszymi pokoleniami. Wtedy to rozkazałem waszym sędziom: Przesłuchujcie braci waszych, rozstrzygajcie sprawiedliwie spór każdego ze swym bratem czy też obcym. W sądzie unikajcie stronniczości, wysłuchujcie małego i wielkiego, nie lekajcie się nikogo, gdyż jest to sąd Boży.

Czytanie Księgi Powtórzonego Prawa (10, 14-21).

W owych dniach rzekł Mojżesz do synów Izraela: Do Pana, Boga twojego, należą niebiosa, niebiosa najwyższe, ziemia i wszystko, co jest na niej. Tylko do twoich przodków skłonił się Pan, miłując ich; po nich spośród wszystkich narodów wybrał ich potomstwo, czyli was, jak jest dzisiaj. Dokonajcie więc obrzezania waszego serca, nie bądźcie nadal ludem o twardym karku, albowiem Pan, Bóg wasz, jest Bogiem nad bogami i Panem nad panami, Bogiem wielkim, potężnym i strasliwym, który nie ma względu na osoby i nie

przyjmuje podarków. On wymierza sprawiedliwość sierotom i wdowom, miłuje cudzoziemca, udzielając mu chleba i odzienia. Wy także miłujcie cudzoziemca, bo sami byliście cudzoziemcami w ziemi egipskiej. Bójcie się Pana, Boga swego, Jemu się oddajcie, służcie Mu i na Jego imię przysięgajcie. On waszą chwałą, On waszym Bogiem, On dla was uczynił te rzeczy straszliwe, które widziały wasze oczy.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (3, 1-9).

A dusze sprawiedliwych są w ręku Boga i nie dosięgnie ich męka. Zdało się oczom głupich, że pomarli, zejście ich poczytano za nieszczęście i odejście od nas za unicestwienie, a oni trwają w pokoju. Choć nawet w ludzkim rozumieniu doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności. Po nieznacznym skarceniu dostąpią dóbr wielkich, Bóg ich bowiem doświadczył i znalazł ich godnymi siebie. Doświadczył ich jak złoto w tyglu i przyjął ich jak całopalną ofiarę. W dzień nawiedzenia swego zajaśnieją i rozbiegną się jak iskry po ściernisku. Będą sędzić ludy, zapanują nad narodami, a Pan królować będzie nad nimi na wieki. Ci, którzy Mu zaufali, rozumieją prawdę, wierni w miłości będą przy Nim trwali: łaska bowiem i miłosierdzie dla Jego wybranych.

Na litii stichery Nila Ksantopulosa. Ton 2:

Przyjdźcie, słudzy niebieskiej Trójcy, wysławmy ziemską trójcę świętych hierarchów, Bazylego królewskiego, Grzegorza nazwanego Teologiem i Jana zaiste nazwanego łaską, którzy zbadali głębie mądrości Ducha, strumienie oceanu, źródła zawsze bijącej wody dające wodę żywą, przejrzyste bisiory, ziemskie światła, sterników Kościoła, drzewa wydające szlachetne owoce, budowniczych łaski, Chrystusa mego usta i obrońców Trójcy, przez Nią oświeceni i nieustannie modlący się za dusze nasze.

Węgle zapalone od nieznośnego ognia, które oświeciły, wysławmy z wiarą, oni bowiem rozpaleni miłością ku Bogu, byli światłami świata, życiową mocą okazaną słabym: Ojca i Syna, i Świętego Ducha pobożnie głoszący, do nich i my zawołajmy: Raduj się, Trójcy trójco mądra w Bogu.

Ton 6: Trójco Święta i wielbiona, chwała mądrej Opatrzności Twojej, albowiem trzy wielkie światła ludziom z ludzi podarowałaś, światłością oświecających poznanie Ciebie i zorzą oświecając zbawczych i czcigodnych pragnień Twoich, przez które świat światłością rozumu został wzbogacony, jest oświecany Twoją Chwałą i podąża do Twego błogosławionego królestwa, pouczając nas Bożymi naukami, Trójco Święta, bądź miłosierna, usłysz nas jako Bóg szcudroblivy i zbaw dusze nasze, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Ton 6: Biskupów Chrystusowych i chwałę ojców, wiernych nauczycieli i stróżów, zgromadziwszy się, o miłośnicy świąt, pochwałami w pieśniach zaśpiewajmy, mówiąc: Raduj się, światło Kościoła, Bazyli najmędrszy i kolumno niezachwiana. Raduj się, rozumie niebiański, biskupie wielki, Teologu Grzegorzu. Raduj się, o złotosłowny i złocisty Janie, jasny głosicielu pokuty. O, ojcowie bogaci! Nie przestawajcie zawsze modlić się do Chrystusa za tymi, którzy z wiarą sprawują wasze święte i Boże święto.

I teraz. Teotokion: Dziewicze piękno i duchową radość, jedyną Bogurodzicę i wiernych zdecydowaną obronę, zgromadziwszy się, o miłośnicy świąt, pochwałami w pieśniach zaśpiewajmy, mówiąc: Raduj się, Matko Dziewico czysta, świeczniku jaśniejący i bramo niebios. Raduj się, arko świata, która Boga pomieściłaś w łonie Twoim, Najczystsza. Raduj się, bezwątponia przewyższająca wszystkie niebieskie zastępy. Przeto, Matko niezameżna, Władczyni, nie przestawaj chronić sługi Twoje, z wiarą i miłością zawsze Tobie śpiewających i kłaniających się Twemu zrodzeniu bez nasienia.

Na stichownie stichery, ton 1:

Prosomion: Chwalebni męczennicy.

Znawcy tajemnic duchowych, duchowe surmy Boże, zwierciadła Boże, wysławmy dzisiaj godnie wielkiego Bazylego, Bożego i pełnego żarliwej gorliwości Grzegorza, toczącego nam złote strumienie nauki Jana, zaprawdę Złotoustego.

Stichos: Niech się weselą święci w chwale i niech się radują na łóżach swoich.

Stopień wiary, rozum Boży i odważny, rzeka o złotych strumieniach, najjaśniejsze i najczystsze świeczniki, obrońców Trójcy, naczynia łask Ducha, kolumny niezachwiane, Kościoła umocnienie, godnie w pieśniach niech będą sławieni.

Stichos: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość i święci Twoi rozradują się.

Organy Ducha, surmy gromu Bożego, błyskawice nauczania, świeczniki najjaśniejsze, złoci i świetliści w Bogu, po trzykroć błogosławiony Bazyli, Grzegorz najmędrzy, złoty i czcigodny Janie, módlcie się do Chrystusa, aby zbawił tych, którzy was czczą.

Chwała. Ton 2: Dzisiaj dusze mieszkańców ziemi wnoszą się od ziemi, dzisiaj niebo bywa we wspomnieniach świętych, bowiem bramy niebios została otwarte i zostają nam opowiadane sprawy Władcy, słowa głoszących i języki cuda opiewają, my zaś do Zbawcy zawołajmy: Chwała Tobie, Chryste Boże, wierni bowiem przez nich otrzymali pokój.

I teraz. Święta: Dzisiaj Chrystus jest przynoszony do świątyni jako niemowlę, dzisiaj pod Zakonem jest, który Zakon dał Mojżeszowi. Zadziwiły się zastępy anielskie, widząc trzymanego na ręku przez starca, a On przecież wszystko trzyma, co widzimy. Symeon przepelniony szacunkiem radośnie wołał: Teraz pozwól mi odejść, Zbawco, z czasowego życia ku niestarzejącemu się pokojowi, widziałem bowiem Ciebie i rozweseliłem się.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 4:

Równi w godności apostołom i świata nauczyciele, módlcie się do Władcy wszystkich, aby dał światu pokój i naszym duszom wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Także: Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg**, troparion świętych, dwa razy. **Chwała, i teraz. Teotokion.**

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: **Słowu przedwiecznemu Ojcu i Duchowi.**

Jako królewskie upiększenie Kościoła wszyscy wychwalmy Bazylego, niewyczerpaną skarbnicę dogmatów, prze nie bowiem nakazał nam czcić Tróję Świętą, zjednoczoną naturą i rozdzieloną na Hipostazy.

Chwała. Ton 4: Świeczniki najjaśniejsze Kościoła Chrystusowego, świat oświeciliście naukami waszymi, ojcowie mądrzy w Bogu, którzy wysuszyliście herezje wszystkich niesławnych i wygasiliście wzburzenie bluźnierców, przeto jako biskupi Chrystusa módlcie się o zbawienie nasze.

I teraz. Teotokion: Dziewico opiewana przez wszystkich, Matko Chrystusa Boga, Mario Oblubienico Boża i nieznająca małżeństwa, wiernych orędownictwo, wybaw z wszelkich nieszczęść i wszelkich kłopotów, Władczyni Bogurodzico, przybiegających z wiarą i miłością pod Twoją opiekę, jedyna Oblubienico Boża.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 3:

Prosomion: **Bożej wiary.**

Kolumną byłeś Kościoła, bogactwo pobożności nie do ukradzenia objawiłeś, Teologu Grzegorz, nieulekłe było życie Twoje i wyjawileś też dogmaty Trójcy, ojciec czcigodny, módl się do Chrystusa Boga o zbawienie dusz naszych.

Chwała. Ton 4: W kwietniku Pism jak pszczoły mądre przylatujące dobrze korzystałyście i z najwspanialszych kwiatów miód waszych nauk przedstawiliście wszystkim wiernym na ich rozkoszowanie się, przeto wszelki rozkoszujący się z radością woła: Orędujcie także i po śmierci dla tych, którzy was wysławiają, Błogosławieni.

I teraz. Teotokion: Wzburzenie żądź atakuje mnie bezmyślnego, Przeczysta, przyzywam Ciebie gorąco, nie pogardzaj mną, nieszczęsnym, która zrodziłaś otchłań miłosierdzia, poza Tobą bowiem nie mamy innej nadziei, obyśmy nie stali się radością wrogów i śmiechem, mając w Tobie nadzieję, możesz bowiem co zechcesz jako Matka Boga wszystkich.

Po polijejeju katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: **Objawiłeś się.**

Mądrzy nauczyciele świata, którzy Boga na ziemi wysławiliście czynami i słowami, bądźcie dzisiaj uwielbieni jako nasi orędownicy zbawienia.

Chwała. Kościół świętuje dzisiaj czcigodny tryumf trzech nauczycieli, albowiem oni umocnili Kościół swoimi Bożymi dogmatami.

I teraz. Teotokion: Orędowniczka niezwykczona poniżonych i gorące wspomnienie mających w Tobie nadzieję, wybaw mnie z nieszczęść, Ty bowiem jesteś wszystkich wspomieniem.

Anabatmi, I antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Proklimenon, ton 4: Kapłani Twoi, Panie, przyobleką się w sprawiedliwość,* i święci Twoi rozradują się. **Stichos:** Usta me głoszą mądrość, a rozważania serca mego roztropność. **Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 36 (10, 9-16).

Mówi Pan: «Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony, wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz życie swoje oddaje za owce. A najemnik, który nie jest pasterzem i owce nie są własnością jego, widząc nadchodzącego wilka, porzuca owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza. Najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają. zna Jak Mnie Ojciec, a Ja znam Ojca i życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić, i głosu mego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia, i jeden pasterz».

Po Psalmie 50 stichera, ton 6:

Rozlała się łaska na ustach waszych, czcigodni ojcowie, i byliście pasterzami Kościoła Chrystusowego, nauczając duchowe owce wiary w Trójcę jednoistotną w jednym Bóstwie.

Kanon Bogurodzicy z hirmosem na sześć, ton 2. Świętym dwa kanony na osiem, ton 8.

Kanon Bogurodzicy. Poemat Jana z Damaszku.

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Ciebie, czystą Bogurodzicę, prawdziwie wyznaję, Przeczysta, wybaw mnie duszą i ciałem z okropnych nieszczęść, kłopotów i grzechów.

W Tobie znaleźliśmy całą otchłań darów, przeto przybiegając gorliwie pod Twoją opiekę Bożą, Bogurodzico, zbawimy się.

Módl się za nami, śpiewającymi, Przeczysta, do Wcielonego w przeczysta i czcigodne łono Twoje, abyśmy zostali wybawieni z grzechów i gorzkich chorób.

Kanon do świętych,

mający akrostych: Trójsłonecznej Światłości trzy głoszą światła. Poemat tegoż Jana.

Pieśń 1

Hirmos ten sam.

Jakież dziękczynienie, jakąż odpłatę właściwą nam, ludziom, zaniemiemy dobroczyncom, przez których jesteśmy dobrze kierowani?

Wielomówne języki, chytre i podstępne, całą moc słów połączmy razem, abyśmy uczcili świętowanych.

Nie znosząc bowiem właściwego nam zdobywania czegoś na ziemi, mądrzy niebem, okazaliście się stróżami społeczności i orędownikami, stając się godnymi wszelkich pochwał.

Teotokion: Ciebie jako przez wszystkich umiłowaną, Nieskalana, z naszej natury, wszyscy sławimy, mając jedno usta i jedną zgodę.

Inny kanon do świętych. Poemat tegoż Jana.

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pograżyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Nie jest to ludzkiej gorliwości poprawa, ten początek, ale właściwa Twemu tronowi Mądrość, Przyjacielu człowieka, niechaj mi pomoże dając łaskę Słowa, którą wysławić będę mógł, których sam dobrze wysławiłeś.

Jak kielich napełnia łaska Twoja, Władco, i wielkie bogactwo Twej przyjaźni do człowieka rozlewa się i popłynie, jako aniołowie w ciele ukazaliście się, teraz należy się wam chwała.

Z niebios niebiańskim przynależy chwała, anielski śpiew właściwy Bożym, Boży bowiem przez wspólnotę, którzy naturą jednego prawdziwego Boga macie w sobie żyjącego i głoszącego.

Teotokion: Pamięć sprawiedliwych, mądrą w Bogu z chwałą sprawujemy, a z nimi i Boża Matka jako ich głowa w majestacie jest sławiona, ostatni i pierwszy, i średni chór chwałę im zanosi.

Katabasja: Łądem zrodzonym z otchłani nigdy nie wędrowało słońce, ściany wody stanęły z obu stron dla ludzi idących przez morze i śpiewających Bogu: Śpiewajmy Panu, bowiem chwalebnie się wysławił.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Modlitwami Twoimi Boga, którego zrodziłaś, uczynił przychylnym dla Twoich sług, przybiegających pod opiekę Twoją i z wiarą kłaniającym się Twemu narodzeniu.

Całym moim życiem steruj, Dziewico, nadziejo moja i orędowniczko, z pokus i nieszczęść okrutnych wybawiając mnie, Dziewico.

Mądrość Bożą hipostatyczną w objęciach nosiłaś, Bogurodzico, módl się o wybawienie z niewiedzy i zbłądzenia wybaw śpiewających Tobie.

Inny kanon.

Hirmos: Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.

Wielka surma Kościoła, świecznik oświecający świat, głosiciel ogarniający nauką krańce ziemi, chwalebny Bazyli pobudza to zgromadzenie.

Świetlisty życiem i czynami, świetlisty także słowami i nauką, we wszystkim bardziej jaśniejący od wszystkich, jak drugie jaśniejące od gwiazd słońce, wielce opiewany Teolog dzisiaj jest błogosławiony.

Oto światłość świata świeci światu, oto sól ziemi osładza ziemię, oto drzewo życia proponuje owoce nieśmiertelności, Złotousty święty, przyjdźcie więc rozkoszować się nimi, którzy nie chcecie umierać.

Teotokion: Ten, który wszystko z niebytu uczynił bytem i naturę dał wszystkiemu, co jest, może On także zmienić porządek natury jak zechce, przeto i usłyszano, że Dziewica rodzi, któż się zadziwi?

Inny kanon.

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach,

Chryście, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wy, którzy poprawialiście zwyczaje i dusze budowaliście, wybawcy wszystkich, którzy i czyny nam i słów obrazy pokazaliście, świetliści nauczyciele życia niech zostaną świetliście pochwaleni.

Duch Boży nappełnił Bazylego mistrzostwem, a jeden z ognistych języków miał Grzegorz i tchnął ogniem wzniosłych mów, Chrystusa zaś usta w Janie mówiły.

Mądrość obecnego wieku, brednie nauczania jawnie likwidując, podporządkowujecie się mądrości i służycie, bowiem mądrą łaskę proponują nauczyciele retorzy.

Teotokion: W łonie czystej Dziewicy zamieszkałszy, dusze noszących Boga świętych mieszkaniem czynisz i przez ich usta głosisz tajemnice Matki.

Katabasja: Umocnienie w Tobie nadzieję mających, umocnij, Panie, Kościół, który nabyłeś najdroższą Twoją krwią.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Wielkie jaśniejące świeczniki, Kościoła niezachwiane kolumny zgodnie wysławmy, którymi się rozkoszujemy i sławami wraz z łaską mądrego Złotoustego, i wielkiego Bazylego z Grzegorzem świetlistym Teologiem, do których zawołajmy, mówiąc: Święci po trzykroć wielcy, módlcie się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć waszą.

Chwała. Mądrość przyjąwszy od Boga jako trzej inni apostołowie Chrystusa, słowem rozumu ułożyliście dogmaty, które przedtem słowami usuwano, rybacy w rozumie mocy Ducha, tak bowiem należało prostej waszej wiary zdobyć ułożenie, przeto wszyscy wołamy do was: Módlcie się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał świętującym z miłością świętą pamięć waszą.

I teraz. Teotokion: Duszę moją pokorną, zatapianą falami życiowych pokus, teraz jako będącą bez sternika, Dziewico, obciążoną brzemieniem grzechów, zdążającą na dno otchłani, uprzedź miłosierdziem modlitw Twoich, Bogurodzico, dając spokój i wyrywając z nieszczęść, przystanią jesteś bowiem spokojną, módl się do Syna Twego i Boga, aby odpuszczenie grzechów dał mi, Ciebie bowiem mam jako nadzieję, niegodny sługa Twój.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o sławnej opatrności Twojej i wysławilem, Przyjacielu człowieka, niezbadaną Twoją moc.

Ran moich duchowych i słabości cielesnych daj mi uleczenie, Władczyni, która Boga zrodziłaś.

Wybaw mnie z nieszczęść, burz i kłopotów modlitwami Twoimi, Matko Boża, jedyna opiewana przez wszystkich.

Atakowanego falami życia wyrwij, Dziewico, kierując mnie do Twojej przystani.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Rozumnymi będąc mądrość ziemską otrzymaliście sterowani przez Bożą Mądrość, przeto jako niewolnicę ziemską poddaliście niebieskiej.

Miłośnicy mądrości, jeśli mądrość lubicie, bądźcie mądrymi i nauczcie się mówić słowa, którym dziwicie się, o czyny troszczcie się i widzenia stamtąd uczycie się.

Teotokion: Późny deszcz poranny zesłał Stwórcą wód i wieków, kapiąc do łona Twego, Nieskalana, w czasie ochładzając słabnących.

Inny kanon.

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Kolumną ognistą poprzedzającą lud Boży i spalającą wrogów wiary, zaś zbawiającą plemiona za nią idące, okazał się wielki Bazyli, aby zwyciężył Kościół Chrystusowy, wzbogaciwszy się o takiego obrońcę.

Słodyczą języka i rozkoszą wszelkiego słuchu było słowo Twoje, Grzegorz, manną życia, rosą słodczy, miodem z kamienia, anielskim chlebem, pouczając bezwstydnie sycących się słodyczą i napełniając słodyczą przyjmujących go.

Rzeka darów duchowych napełniła się aż do rozlania i dobrze poi oblicze ziemi jako potok słodczy ze złotych ust, weseląc i bogacąc każde miasto Chrystusowe falami Bożych strumieni.

Teotokion: Naturę prostą, która zniósłszy złożenie okazała się połączoną w Synu Twoim, Władczyni, trzej Boga noszący w sercach nauczyciele wyznawali, w dwóch wolach i dwóch działaniach, w dwóch naturach wyznając.

Katabasja: Pokryła niebiosa dobroć Twoja, Chryste, przyszedłeś z arki niezniszczalnej świątyni Twojej Matki, w świątyni Twojej chwały zjawiliś się jako Dziecię i wszystko napełniło się Twoją chwałą.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórcu wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Mając oręż niezwycięzony przeciwko różnym wrogim pokusom, zawsze wybawiamy się z wszelkiego zła, znający Ciebie jako czystą Bogurodnicę.

Wypełnienie Zakonu, jako będąca wyższą od cherubinów, zrodziłaś wcielonego w Ciebie Syna Bożego Jednorodzonego, do którego módl się za sługi Twoje.

Stwórcę wszystkich nosiłaś na ręku Twoim, którego modlitwami Twoimi uczyni nam przychylnym, teraz do Ciebie z serca przybiegającym.

Inny kanon.

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Ty źródło darów Twoich, Przyjacielu człowieka, dałeś wypić świętym, w żadnym wypadku nie zmniejszające się przez picie, cały świat napoiłeś Bożymi potokami z ich łona.

Po cóż mi złoto? Po cóż mi bogactwo i chwała, i potęga? Jak dym rozchodzą się w powietrzu. Wszystko przeminie, wszystko porwie wiatr, pozostanie jedynie bogactwo wielce upragnione, nauczycieli trójca wielce wymowna.

Rzeka toczy niezniszczalny pokarm i Boży napój, toczy zgłodniałym nieśmiertelne pożywienie i spragnionym niezniszczalny napój, woda żywa na wieki i pijących zachowująca żywymi, wszyscy nasyćcie się płynącym w obfitości życiem.

Teotokion: Zło ma moc przeciwko nam, ale nie ostateczną, osłabło bowiem przez Dziewicę, w mocy rodzącą Silnego, który podjął cielesną słabość i uśmiercił silnego w złu.

Inny kanon.

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Wy, którzy jesteście spraw Bożych i ludzkich znawcami mądrymi, którzy naturę bytów nam okazaliście i Stwórcę ich wszystkich wspaniale opowiedzieliście, bądźcie pochwaleni dziękczynnymi głosami.

Gorzkie i cierpkie lekarstwo zbawienia osłodziliście mądrymi i chytrymi naukami, pełnymi łaski, Boży lekarze dusz, rozkoszujcie się wszyscy pobożni i upiększeni zbawiajcie się.

Milknij wszelkie słowo, gdy głosiciele Boga mówią o rzeczach Bożych i utrzymują nad Starym Przymierzem Nowy, proponując czcigodne tablice, z zawartym w nim Zakonem, w którym policzeni są wszyscy wierni.

Teotokion: Nieśmiertelna natura śmiertelne ciało przyjęła w świętości i Dziewica przewyższyła bezcielesnych aniołów, bowiem Boga zrodziła, Króla aniołów, na którego aniołowie patrzeć nie mogą.

Katabasja: Gdy Izajasz zobaczył na tronie wywyższonego Boga, podnoszonego przez aniołów chwały, zawołał: O, ja skalany, a przecież przewidziałem wcielającego się Boga, Światłość niezachodzącą, rządzącego światem.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Znając Ciebie jako przystań zbawienia, płynąc przez smutną głębię życia przyzywam Ciebie, Władczyni, bądź sterniczką mojej duszy.

Przez lenistwo odpadłem od czystego życia, nieszczęsny, lecz wprowadź mnie ponownie w życie, błogosławiona czysta, wymodliwszy polecenie Syna Twego.

Uczyni mnie godnym miłosierdzia Twego, Bogurodzico, która zrodziłaś najmiłosierniejsze Słowo, wybawiające swoją krwią ludzi ze zniszczenia.

Inny kanon.

Hirmos: Otchłań grzechów otacza mnie i wołam do Ciebie, naśladując proroka: Ze zniszczenia wyprowadź mnie, Panie.

Głosicie trzy cechy w Trójcy: niezrodzenie Ojca, Słowa zaś zrodzenie i Ducha wyłonienie.

Dzisiaj domowi temu świetliście okazano zbawienie, gdzie bowiem dwóch lub trzech jest zgromadzonych w imię Chrystusa, pośrodku obecnych jest On sam.

Niezbadana ziemska głębia wznosi się ku niebieskiej wysokości, z ziemi świętych podniesienie, przewyższające niebiosa pragnienie Boga.

Teotokion: Mając Ciebie, Dziewico, jako nowe źródło i przyczynę tajemnic, trzech nauczający o Bogu naszymi określeniami nowe witają nazwy.

Inny kanon.

Hirmos: Oczyszczyć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Trójcę jedyną nauczyliśmy się błogosławić, jedną Trójcę opiewamy, nawykliśmy od ojców kłaniać się jednej naturze trójhipostatycznej.

Słowo było na początku w Ojcu współniemającym początku i Duch Boży Bogiem był również niemający początku, proste, jednoistotne i współistotne Bóstwo, jak nauczają Boży nauczyciele.

Łączę i rozdzielam, będące połączonymi rozdzielam, o jednym nierozdzielonym myślę i Trzech rozważam, nauczycieli trzech przyjmuję w sercu noszących Boga, którzy przekonali mnie, aby tak nauczać.

Teotokion: Niemający przed ciałem matki, ojca niemający po wcieleniu, Syn Ojca i Matki, tak to nazywaj, co rozum przewyższał, Bogu bowiem przynależą cuda chwalebne.

Katabasja: Widząc swoimi oczyma zbawienie, które przyszło do ludzi od Boga, starzec zawolał do Ciebie: Chryste, Tyś Bogiem moim.

Kontakion, ton 2: Świętych i głoszących Boga kaznodziei, szczyt nauczycieli, przyjąłeś do rozkoszy swoich dóbr i odpoczynku, Panie, przyjąłeś bowiem ich trudy i śmierć bardziej niż wszelkie ofiary, jedyny wysławiający swoich świętych.

Ikos: Któż może usta swoje otworzyć i skierować język ku tchnącym mocą ognia słowom Ducha? Raczej odważę się powiedzieć jedynie: Skoro całą ludzką naturę przewyższyli ci trzech licznymi wielkimi darami, czynami i kontemplacją, w obu światła przewyższając, przeto uczyniłeś ich godnymi bardzo wielkich darów jako wierne sługi Twoje, jedyny wysławiający świętych Twoich.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Na krzyżu przygwożdżony został, który w Ciebie się wcielił, Bogurodzico, i podarł rękopis grzechów Adama. Módl się teraz, Nieskalana, do Syna Twego, aby wszystkich wybawił z nieszczęść, którzy z wiarą wołają: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Jesteś nadzieją dobrą i wspomożycielką wiernych, Władczyni, i teraz modlimy się do Ciebie, abyś otchłań współcierpienia dała wszystkim mającym w Tobie nadzieję i wołającym do Syna Twego: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Przez chrzest zostałem przybrany w piękną szatę zbawczych przykazań, ale skałałem ją lenistwem, nieszczęśny, teraz zaś przybiegam do Ciebie, Dziewico, prosząc, abys znowu przybrała mnie szatą wesela.

Inny kanon.

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Zwyciężona zostaje i ucieka będąca poprzednio hardość herezji, Błogosławieni, taje jak wosk w obliczu ognia, wszelką obcą naukę odrzucamy łącząc się z tchnącymi ogniem naukami waszymi.

Uchylając się od fałszywych przekonań helleńskich i wybierając udrekę, przez którą ci trzej umocnili prawdę, przeto cały tłum wiernych zwyciężają słowami i przekonują.

Teotokion: W Tobie wszelkie proroctwa spoczęły i znalazły swój kres, zadziwiając mówiących: Z Ciebie jaśnieją i toczą cuda proroctw, Czysta, okazując się mądrymi mówcami.

Inny kanon.

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydzil się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Milczący i wołający, widzialni i słyszalni, cnotami i mądrością, kolumnami głoszącymi Boga byli, czynem i słowem śpiewać nakazując: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Przecudnie zabrzmiały nam z wysoka Boże głosy, błyskawic zaś promienie tym, którzy wasze nauki przyjmują, najmędrsi, wraz z wami bowiem śpiewamy: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Wydane będą miasta rzucające z procy kamieniami pogan, kruszące zgniłe nauki, jeśli ktoś wewnątrz odważy się głosić prawych nauk: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: W Ciebie wcielił się, Dziewico, i po zrodzeniu Dziewicą pozostawił, który urządził żywioły i przemienia naturę jak zechce, Bogurodzico Mario, do którego wołamy z Tobą, Nieskałana: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Katabasja: Tobie, który w ogniu zrosiłeś błogosławione dzieci i zamieszkałeś w niezniszczalnej Dziewicy, Boga Słowo opiewamy, pobożnie śpiewając: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: W piec ognisty do dzieci żydowskich zstąpił Bóg i płomień zamienił w rosę, śpiewajcie dzieła jako Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Mocną kolumnę mocy i stopień, opiekunkę i orędowniczkę zdobyliśmy Ciebie z wiarą, zbawiając się teraz i opiewając zrodzenie Twoje, Przeczysta, wywyższamy na wszystkie wieki.

Znamy Ciebie jako przezroczyście źródło nieśmiertelności, Bogurodzico, jako rodzącą Słowo nieśmiertelnego Ojca, które wszystkich wybawia ze śmierci, wywyższających Go na wieki.

Strumień uleceń zawsze toczysz nam wiernych, którego łaskę obfitą wzięwszy, teraz opiewamy zrodzenie Twoje, Przczysta, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Rozumujemy pobożnie i wysławiamy jedną czią Jedną naturę, niezwykle potężną Jedność i Trójcę, kierującą naszymi słowami, tak bowiem sławić nauczyli nas trzej noszący Boga w sercach, z Nimi kłaniamy się Jej na wieki.

Zjednoczyli się trzej głosiciele Boga, zjednoczywszy Trójcę i nierozdzielnie we wszystkim zachowawszy Bożą naturę, jedną od niej przyjęli nierozdzielną chwałę ku chwaleńiu zwołując w jedno wywyższających Ją na wieki.

Teotokion: Przyjąwszy nasze ciało i dawszy mi swoje Bóstwo, Łaskawca uczynił tak, że nie ucierpiał, Dziewico, stwarza bowiem, ale nie przeznacza na zniszczenie, raczej cierpiąc dobrowolnie w ciele i cierpieniami rozwiązując cierpienia, jak nauczają nas tajemnic trzej ojcowie.

Inny kanon.

Hirmos: Siedmiokroć rozpalil piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

To, co Bóg zjednoczył w jednej czci zjednoczeniu, pełen pychy niech nie rozłącza człowiek, lecz równo czci i równymi słowami tej pieśni niech głosi: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Silni i niezwyciężeni obrońcy Bóstwa, i szczerzy współpracownicy prawdy, dobrze zbadaliście głębię Ducha, po Bożemu o Bogu rozważania układając i nauczając śpiewać: Ludzie, wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Z niebios oświecają dwa wielkie światła świat cały, na przemian jedno i drugie, z ziemi zaś najjaśniej cały świat oświecają tak samo wielkie światła, świecące jedno z drugim i razem śpiewające: Ludzie, wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Teotokion: Ze względu na nas wcielenie i czcigodne cierpienia, ze względu na nas Bóg był z martwymi, śmierci bowiem nie zakosztował jako wolny od cierpień, w ciele zaś śmiertelnym cierpiał i umarł, połączonym z Bóstwem, wywyższajmy z nim Chrystusa na wieki.

Katabasja: Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Po dziewiątej pieśni nie śpiewamy Czcigodniejszą od cherubinów, lecz śpiewamy stichos: Uwielbia dusza moja czcigodniejszą od niebieskich zastępów, Dziewicę przczystą Bogurodzicę.

Także hirmos. Następnie tenże stichos śpiewamy z pozostałymi troparionami Bogurodzicy.

Pieśń 9

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Pobłogosławiona przez Boga Dziewico, całą moją nadzieję gorliwie składam w Tobie: Wybaw mnie, Matko prawdziwego życia, i słodyczą zawsze będącą nasycić mnie, proszę Ciebie, Czysta, z wiarą i miłością Ciebie wielbiącego pieśniami.

Okazałaś się, Dziewico, bramą Bożej Światłości, mrok duszy mojej oświeć niematerialnymi promieniami Światłości Twojej i ubłagaj Syna Twego, aby wyrwał mnie z wiecznego ognia, Czysta, z wiarą i miłością Ciebie wielbiącego pieśniami.

W łonie Twoim zamieszkał Ten, którego z łona przed wiekami Ojciec zrodził Syna, stał się doskonałym człowiekiem i Ciebie, Matko Boża, okazał nam źródłem darów, z wiarą kłaniających się zrodzeniu Twemu.

Inny kanon.

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omroczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Do kanonów świętych na każdy troparion śpiewamy te stichosy:

Stichos: Uwielbia dusza moja wśród hierarchów trzy wielkie światła.

Oto wasze prace i owczarnia, za którą przecierpieliście wielkie bóleści, w jedno zszedłszy się, razem zaś wy trzej wspólnie przyjmujecie chwałę, mając wspólne wasze najśłodsze zjednoczenie.

Stichos: Uwielbia dusza moja trójjaśniejące Chrystusowe Kościoły.

Nie obustronnie ostry miecz łaski, lecz trójstronnie ostry łaska proponuje na nieprzyjaciół: jeden wykuty w niebie miecz trzema mocami wyostrzony, zawsze zwycięża w trójjaśniejącym jednym Bóstwie.

Stichos: Uwielbia dusza moja oświecających Chrystusowy Kościół.

Wasze życie na niebiosach było, przesławni, i ciała noszących na wieki nieskalane, w których najdoskonalej teraz żyjąc, za nami, będącymi na ziemi, modlicie się, abyśmy myśleli i czynili rzeczy wyższe.

Stichos: Uwielbia dusza moja czcigodniejszą od niebieskich zastępów Dziewicę przeczystą Bogurodzicę.

Teotokion: Ogarnia mnie bezmiar Twoich wspaniałości, Władczyni, dająca słowo z wyboru, i cudownie mnie się zdarza, żeby z jego mocy pojmować, przeto tak bardzo Ciebie wielbiącego sławimy.

Inny kanon.

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Stichos: Uwielbia dusza moja trzech pasterzy Najświętszej Trójcy.

Wywyższy się troista cnota i wszelkiej chwały napełni, inny promień nam zapaliwszy trójświatlisty jako swoje oświecenie, znawcy niebieskich tajemnic, przez które na Boże widzenie owych pobożnie się kierujemy.

Stichos: Uwielbia dusza moja trzy wielkie światła z trójślonecznej światłości.

Nie ma zajęcia drugiego miejsca wśród tych trzech, bowiem każdy z nich ma pierwszeństwo, pierwszym nie będąc, i wspólnie są czczeni, przyswajają zaś jeden drugiemu radosne zwycięstwo, nie miesza się tu bowiem zawiść niszcząca jednomyślność.

Stichos: Uwielbia dusza moja panowanie trójhipostatycznego i niepodzielnego Bóstwa.

Ojców pobożność swoim pierworodnym synom pokazawszy, dzieci zawsze odradza Światłość i nieskalana przez nich, spełniana życiem mówiącym w nich i całych zachowując wyprasza do końca świata, których od nich odziedziczyła.

Stichos: Uwielbia dusza moja czcigodniejszą od niebieskich zastępów Dziewicę przeczystą Bogurodnicę.

Teotokion: Syna Boga Żywego głosił szczyt mądrych nauczycieli Syna Twego, z objawienia Ojca, a nie z ciała i krwi poznałaś te tajemnice, Matko Boża, przeto Ciebie jako Dziewicę wysławiamy, Matkę i Bogurodnicę wywyższając.

Katabasja: W cieniu Prawa i w Piśmie widzimy, wierni, obraz: Wszelkie niemowlę płci męskiej otwierające łono jest święte Boga, przeto uwielbiamy pierworodne Słowo Ojca niemającego początku, pierworodnego Syna Matki nieznającej męża.

Fotagogikon. Prosomion: Światłości niezmienna.

Trzy jaśniejące świeczniki bardziej niż promienie słońca, od będącej zasadą Światłości Trójcy i trójśłonecznej jedności, nadprzyrodzone połączenie, noszących Boga w sercu wysławmy Ojców.

Chwała. Prosomion: Niebo gwiazdami.

Światłości naczynia, jaśniejące błyskawice, Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa, Złotoustego Jana wszyscy teraz pochwalmy.

I teraz. Jedyne Bóstwo, Ojcie, Synu i Duchu, modlitwami Bazylego, Grzegorza i Jana oraz przeczystej Bogurodzicy niech nie zostaną odłączony od Twojej chwały.

Na chwalitnie stichery Nila Ksantopulosa. Ton 5:

Prosomion: Raduj się.

Raduj się, biskupów trójco, Kościoła wielkie ogrodzenie, kolumny pobożności, wiernych umocnienie, heretyków upadek, Bożymi naukami Chrystusowymi karmiąca ludzi i wychowująca w rozlicznych cnotach, jaśni głosiciele łaski, dający prawa Chrystusowemu spełnieniu, wodzowie prowadzący ku wysokościach, bramy rajskie, ubłagajcie Chrystusa, aby zesłał duszom naszym wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Raduj się, biskupów trójco, niebem wędrujący ziemscy aniołowie, świata zbawienie, ludzi radość i świata nauczyciele, Słowa obrońcy, mądrzy lekarze słabości duchowych i cielesnych, zawsze płynące rzeki duchowe, napełniające słowami całe oblicze ziemi, błogosławione stopnie, złotouści, Boży, ubłagajcie Chrystusa, aby zesłał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Raduj się, biskupów trójco, ziemi słońca, promienie i światła z trójhipostatycznego oświecenie, przejrzenie omroczonych, najpiękniejsze wonne kwiaty raj, tablice przez Boga zapisane, piersi toczące mleko zbawienia, mądrości upiększenie, ubłagajcie Chrystusa, aby zesłał duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 5: Zatrąbmy surmą pieśni, abyśmy zaśpiewali świątecznie i rozradowali się weseląc w czcigodnym tryumfie nauczycieli naszych. Królowie i książęta niechaj się zgromadzą, i biskupi niech zaklaszczą w pieśniach, albowiem toczący rzeki nauk trzej wielcy ojcowie, pasterze przynoszący

pożytek Ducha i nauczyciele, potrójni znawcy tajemnic Najczcigodniejszej Trójcy, zebrawszy się wysławmy: mądrzy filozofowie, kapłani, pasterze, grzesznicy, przewodnicy, ubodzy, bogaci, będący w smutkach, pocieszający, wędrowcy, współwędrowcy, ci co na morzu, sternicy i wszyscy wszędzie gorąco pospieszający, wysławiający Bożych arcykapłanów, tak wołajmy: Najświętsi nauczyciele, pospieszcie wyrwać wiernych z życiowych pokus i wiecznych mąk modlitwami Waszymi.

I teraz. Teotokion Germanosa patriarchy: Zatrąbmy surmą pieśni, przychyliwszy się bowiem z wysoka Królowa wszystkich, Matka Dziewica, koronuje błogosławieństwami opiewających Ją. Królowie i książęta niechaj się zgromadzą i Królowej niech zaklaszczą w pieśniach, rodzącej Króla, który trzymany przez śmierć najpierw rozwiązał z przyzwolenia przyjaźni do człowieka. Pasterze i nauczyciele, zebrawszy się wychwalmy Dobrego Pasterza przezystą Matkę, świecznik świetlisty, obłok jaśniejący, większą od nieba, uduchowiony namiot, ognisty tron Władcy, złote naczynie z manną, zamkniętą bramę Słowa, ucieczkę wszystkich chrześcijan, wysławiając w pieśniach wielomównych, tak wołajmy: Pałacu Słowa, uczyn nas pokornych godnymi niebieskiego królestwa, nic bowiem nie jest niemożliwe dla orędownictwa Twego.

Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie.

Na Liturgii Błogosławieństwa, z pierwszego kanonu pieśń trzecia i z drugiego kanonu pieśń szósta.

Prokimenon, ton 8: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosą głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 335 (13, 17-21).

Bracia, bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne. Módlcie się za nas, jesteśmy bowiem przekonani, że mamy czyste sumienie, starając się we wszystkim dobrze postępować. Jeszcze goręcej was proszę o spowodowanie tego, bym co rychlej został wam przywrócony. Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wywiódł spomiędzy zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście czynili Jego wolę, sprawując w was, co miłe jest w oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Alleluja, ton 4: Niebiosą wyznają cuda Twoje, Panie, i prawdę Twoją w zgromadzeniu świętych. **Stichos:** Bóg jest wielbiony w zgromadzeniu świętych.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 11 (5, 14-19).

Mówi Pan: «Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na szczycie góry. Nie zapala się też świecy i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli dobre uczynki wasze i sławili Ojca waszego, który jest w niebiosach. Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem mówię wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna

kreska nie przeminie w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań najmniejszych, i nauczałby tak ludzi, będzie nazwany najmniejszym w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i naucza, ten będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim».

Koinonikon: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwała. Alleluja.

